

Ved kyndelmissetide.

=====

Jeg stirrer ud gennem rudens glar
alt er så tavs så øde og bar,
det hele er kvalt i kulde og frost
en bidende vind farer ind fra nordost.

Der er så håbløs, død og trist
dog lige om hjørnet ved jeg forvidst
er skjult bag skyen en mægtig kraft
- den solenergi der er livets saft.

og der, nej der, men er jeg da sær
der sidder for stormen i læ en stær
den netter og pusler sin sorte dragt,
og slider med tålmod sin hundevagt.

Hvær er den kompas, - hvor er det fyr
der leder dig frem over have og byer??
Min undren rager dig ikke en døjt
du vipper med halen og gir' mig en fløjt.

En kær gæst er du, velkommen jeg byder
den spirende vår os begge fryder
med hvert levende væsen lille og stor
deler vi skæbnens 19v på den samme jord.

K. E. Thomsen.